

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Ötvenkoros pótlóréd 5 kr.
 Nagyon terjedelmű, mint például több oldalos hirdetések, alkalmilag a legelőzőbb ártól.
 Helyre: minden hetente 30 kr.
 „Névtelen” megjelöléssel küldendő hirdetés minden sora 15 kr.
 Névtelen hirdetés esetén a hirdető nevének feltüntetése kötelező.
 Névtelen hirdetés esetén a hirdető nevének feltüntetése kötelező.

(x) Eladó bor. 25—200 literig a legkisebb hegyi-érmelékli 4—5 éves ó bor úvakra azután a legújabb és a legjobb árú, a legjobb ízű és a legelőzőbb árú, a legjobb ízű és a legelőzőbb árú, a legjobb ízű és a legelőzőbb árú.

LEGÜJABB.

— Mozgósítás. Tizenhétgyez gyűlés és több tízezerrel mozgósítás. Rendelje el regnap ismét Bécsben a köz minisztertanács. A 33. és 38. budapesti ezredek tartalékai már be vannak állítva.

— Konstantinápoly aug. 20. A tanácsleírás Lavaridat szemben, az a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Cattara aug. 21. Törökországban a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szent-Petervár aug. 21. Tűzoltóságban a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Athen aug. 21. A görög kormány a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Bécs aug. 21. Ellenmondó hírek a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

— Szentes aug. 21. A szentesi polgármester a főváros részére nem engedtem meg. Valóban jobban 10. az a körülmények között hadiállás. Monják, Osman pasa 25-en szívesen megy armeniai a csapatok felállítására.

A debreczeni polgármester.

Debreczen, aug. 23.

Leszállt a nagy por, mely a restauráció szelével felveretett, s most már tisztán lehet látni az intriguákat, melyek az oktan partidűk beszennyezte, a higgadt gondolkodás s a békülékenység tiszta ruháit.

Sajnos, hogy épen egy polgármester nem tudott uralkodni szenvedélyein, s megelégedve a tiszteletéről, melylyel egy törvényesen és nem kifogásolt módon véghez ment aktus iránt ő is tartozik, alkalmat vett magának, hogy megválasztatását megköszönő beszédjében kifejezést adjon ellenszenvének, csak azért, hogy niubaszt ezáltal legmagasabb ágióra emelje akarja.

Jeremiadaiból ezuttal a következő szép kifejezést idézzük: „Azon országgyűlési képviselők, kik az eddigiek helyébe állítottak... döntő körökben befolyással nem bírnak, s így nem tehetnek semmit — a város érdekében.”

Holmi korteszbeszédnek megjárja, hanem hogy ezt Debreczen város polgármestere az összes bizottság előtt mondja ki, ezt nem tudjuk hirtelenben minek nevezni, az illő nevet inestheticusnak találván.

Azt a „város érdekét” annyiszor hallottuk már hangoztatni, hogy kénytelenek vagyunk megkérdőzni: mi lehet az, a mit a bukkott képviselőnek kilehetett vinni s az unjonan választott nem tehetne meg? Mi azt hisszük, hogy törvényes ügyet, törvény útján járó embereket mindenki kivételével, mert alkotmányos államban a törvényes kívánalmakra mindig van tekintet.

Itt tehát két esetet látunk; vagy azok az „érdekek” nem törvényesek, vagy ha igen — úgy a kormány képes törvényes dolgokat is lábbal tapodni.

Mert ha akár egyik, akár másik feltevés eszik, miért ne használhatnának városunk érdekeinek az új képviselők? Mindenesetre furcsa érdekek azok, s ha még sokáig jajgatnak odaát, talán rájövünk arra is, hogy mitől félnek, s miért esik oly rosszul, hogy az új képviselők nem tartoznak az „a t y a f i s á g h o z.”

Csalódik polgármester ur, hogy a volt képviselők kiszorítottak a térről, melyen használhatnának a város ügyeinek, mert hiszen olyan ügye nincsen a városnak, mit az országházban kellene elintéztetni, az országházon kívül pedig nem szükséges mandátum. És mi azt hisszük, hogy most már — ha csakugyan a város sorsáni aggodás, és nem az esetes mandátum feletti düh vezeti cselekedeteiket — kétszerte többet használhatnak a közügynek, ha utódaikkal vállalt vállhoz vetve működnek, mert hat ember csakugyan többet ér — mint három.

De hiszen még ha volna is olyan

A „DEBRECZENI” TÁRCZÁJA.

A SZEBENOSI FIA.

Regény az életből.

Írta: Zombori Gedő.

(40. folytatás.)

A szerelemtől bódult, mámoros, nem hallá már ezt. Kialhatott a nyögő nemzet, szólhatott, hivatott az emberiség legszentebb érdeke. Csak arra gondolt, — hogy e kincset bírnia kell, a kit ő szeret, annak nem szabad szükségét látni.

— E kincseket el kell vinnem. birtokosai várják, kiáltott ő, szolgák gyorsan másháztak.

A férfi oda lépett, tiltólag emelte fel karját.

— Nem szabad!

Volt benne valami olyan nagyszerűen parancsoló, olyan félelmetes, hogy az engedelmessé rabszolgák is visszaritáltak — előtte.

Minden perc drága volt, nem volt egy sem elvesztetni való, gyorsan kellett határozni. A herceg törvényt villámgyorsan sújtott, és a félelmetes alak oda hullott a kincsek közé.

ügy, a mi országgyűlés elé kerülhetne, hát hiszen a „messiás” majd támogatja; mert nem támogatni azt a várost, melynek annyi sokat köszönhet, csakugyan fekete halálanság lenne tőle, illet feltenni róla pedig istenkáromlás!

Igaz, hogy ezek az új képviselők lovat festeni nem tudnak s nem is direktorok egyik másik vasutnál, hanem azért majd csak megéltünk valahogy, és miután minden gyűlésen pontosan szoktak megjelenni, bizonyára tájékozottabbak az ország ügyeiben, mint a volt képviselők némely része.

Azt azonban szívesen elhisszük a polgármester urnak, hogy feladata súlyosabb mint eddig volt, mert már most majd neki kell fogadni képviselőinket, ezt a napot pedig szeretné meg nem érni. Azt hittük, e miatt el is fog bucsuzni hivatalától, de már most látjuk, hogy ezt tennie a város „érdekei” nem engedik.

Sohse aggódjék édes polgármester ur, mert a város ügyei egy cseppel sem fognak rosszabb lábon állani ezental, mint eddig állottak, és pedig azon egyszerű okból, mert — rosszabb már ugy sem lehet; hogy pedig jobban legyen, ahhoz több is kell még mint Tisza & Comp. képviselősége; kell első sorban, hogy a vezetők menek legyenek kicsiny pártszenvédélytől, vagyis egészen alkotmányos gondolkodás, mely az ellenzetteiket is meghallgassa s a külön véleményét tiszteletben tartsa. De míg a város ügyeit pártszenvédély vezeti, míg önök azt hiszik, hogy létjoga csak az önök pártjának van, s az a másik párt csak érteleml nélküli embertömeg, addig bizony ügyeink jobbra nem fordulhatnak, mert hiányzik az összekötő kapocs — a bizalom, mely nélkül pedig a társadalom fenn nem állhat.

Feléd polgármester ur, hogy épen önök hivatása az, hogy pártion felül emelkedve elnémitani törekedjék a szenvédély szavát s a bizalom és szeretet meglazult köteleit szorosra fűzni törekedjék. Milyen jól esett volna nekünk látni, hogy midőn egyik képviselőnk elhalt, a városházára egy gyász lobogó huzatott volna fel, mert azon ház ott a város s a városnak erkölcsi kötelessége meggyászolni elhunyt képviselőjét.

Fájt lelünknek a mellőztetés, de nem szóltunk; hagytuk hamvadni a tüzet, melyet bizony nem mi szítottunk fel, hanem önök tudnia kellene, hogy a halálban mindnyájan egyenlők vagyunk.

És midőn már a minek egy is előbb több megtrénnie kellett — megtörtént, midőn már úgy a hogy a dolgok rendes menetükbe kezdetek vissza térni, ott a hol helye különben sem volt, kár volt olyan dolgokat fészegetni, mit ma már úgy sem hiszen el senki, mert neveltséges dolog azt hinni, hogy a három kiszorított férfin kívül nincs senki

ne fogadjon be a föld. — hagyjon el a kiért és a kincs megakozott mindaddig, míg én fel nem odalok.

Az élet utolsó lehelletével elhalt az ajkon az átok, de ott hangzott az áruló hazafi, az orgyilkos kinszrabló szívében, körülte a lég, felette az ég bolt, lába alatt a föld, mind ez átkot kiáltotta fülébe.

A kincs, a temételen vagyon össze volt gyűjtve, felmálháza, szaladt vele a szerencsétlen, — de a sötét szakály alak árnya kísérte mindenütt.

Az új orosz vezér Stary Mihály, Katalin termeszetes fia, rabigába verte kelet Armeniát, jobbjai megölték, nagy atyád a hős Pejád csak 20 ezer orosz levágása után tette le fegyverét, és elmenekült. — Schyrzánban egyesült nejevel, leányával és a ki hú kisérdjök volt a lengyel herceggel. Bolyongtak a hontalanok országról-országra. — Az ifjú nem kért szerelmet, boldog volt, ha Szulejmával egy léget szívatott, könnyítetett nappali fáradalmain, és éjjel örködhetett álmai felett; de Szulejma szívvel és kezevel jutalmazta meg az önfeláldozást, és az apa és anya, mielőtt meghaltak, megáldák e frigyét, és szerelmek gyümölcse te vagy kedves Ayám.

Én pedig Zvonarszky herceg a te szerető, én pedig Zvonarszky herceg a te szerető, és szerencsétlen lélek beteg atyád.

Idáig bolyongtunk, itt halt meg anyád, és engem Szulejma hamvaitól nem tudott elszakítani sem a félelem, hogy ite hasámhoz oly közel elárultatom, sem a gyötrellem, mely

a kerek ég alatt a ki nekünk használhasson.

Az idő meg fogja mutatni, hogy Debreczen város árván nem maradt.

Politikai hírek.

— **Al ellenzék diadala a fővárosban.** A tegnapielőt végezmet pótválasztáson a főváros két kerületében az ellenzék győzött. A Ferenc városban Thaly Kálmán függetlenpárti 518 szavazattal választotta meg Steiger kormánypárti ellenében, kire csupán 373 egyén szavazott. — A belvárosban pedig Királyi Pál, „egyesült ellenzék” választott képviselővé.

— **A kormány lapjai Szerajevó bevétele** alkalmával egy táviratot közöltek Zágrábról, mely szerint ama nagyszerű tény öröme a város. — már tudnillik Zágráb — illu minált, és mindenképen igyekezett hátráltatni tetszésének kifejezést adni. Értjük!

— **Ürményi Miksa** az eszterházi kerület képviselője, nyílt levelet intézett Tisza Kálmánhoz az országgyűlés egyebizvása ügyében. Azonban Ürményi felszólalása sikertelen maradt, mert a kormány azt hozza fel ürügyül, hogy a horvát választások még nincsenek befejezve.

— **A mozgósítás.** A mozgósítás körébe összesen 32 tábori ezred, 23 tartalékezred, 13 vadász-zászlóalj és négy lovas ezred van bevonva. Ezekhez járulnak még a szükséges tüzésérg, műszaki és egészségügyi csapatok.

— **Ürült eszmé.** Egy reakcionárius lap azt írja, hogy a Boszniában folyó harcnak az ellenzék az oka. — Cudálkozunk, hogy ily ostobaság íróját meg nem ajándékozták még ingyen szállással a Lipótmezőn.

— **Postmegyei alispánja** a miniszteriumhoz intézett felterjesztésében „nem tartja magát kötelezettnek” az 500 fogat előállítására. A felterjesztésben többi közt az áll: „Ismerve a megye lakosságának lehangolt, elkésereedett kedélyállapotát, nem mellezhetem, hogy nagyméltóságod előtt leplezetlenül kimondjan véleményemet, miszerint ezen rendelet kárhatalom alkalmazása nélkül végrehajtható sem lesz.”

— **Orosz kékem az erdélyi határon.** Brassóbtól távirják aug. 22-ről a „Közv.”-nek. A hadszi szorosan két orosz mérnököt fogtak el, kik az ezen szorosan legújabbban határaink biztosítására emelt erődítményekről terrazjakot készítették. A foglyokat Budapestre viszik.

— **Philippovics báró** a Lipót-rend nagykeresztjét kapta. Több tábornok elő lett lépette, és nagykeresztül feldisztve. — Hát azok, kik nagyobbak, mint a hadvezérek??

A tisztujtás után.

Debreczen, aug. 23.

A városi tisztujtás a tegnapi napon véget ért, a mai nap reggelén Molnár György ur szétszórt hajjal mosolygva ébredt fel, hogy bosszu szomját — habár részben is — kielégítette.

A választás folyamatát és annak előzményeit ösmerve, megnyugvást érezhet a függetlenségi párt arra nézve, hogy Molnár György urat megbuktatva, helyesnek cselekedett, mert benne önmaguk a politikai ellenlélményű, hanem higgadttsággal nem bíró embert is buktatta meg, és tanulságot vehetett magának a szabadelvű párt józanabb része is, hogy oly egyénnek, ki a szeméret félre téve, a vad dühnek még az ész is alárendeli, nem valami nagy diadalság magát az ország színe előtt képviselnie.

Nem szóltunk e tárgyhoz a választás alatt, — habár annak végeredményét tudtuk itt talán jobban, — mint másból, dulja lekemlet!

— Nem viselhetem ezimemet, mert a ezár vérdíjat tüzött fejemre azon 20 ezer katonájáért, kiket Pejád bosszúja azután vágott le, miután megtudta, hogy leánya biztos helyen van.

Egyik hű szolgánk Idezboj — „a szerencsétlen” nevet vettem fel... — En a kincstárból nem hoztam el semmit, csak a mi a Busir családdé volt. Tied az, te ártatlan vagy, téged nem fog meg az átok.

— Es ekkor hangja elhalt, rémletes suttogással változott, mint a kit a kór gyötör, vagy midőn az irvingianit konovisv rángatózódoások közt készíti és beszélgeti érthetetlenül a szent lélek megjelenésén: lázasan reszkettek az ajkak, érthetetlenül tördelték: — Itt van, itt van a szírvben a szörnyű átok, én nem nyulhatok hozzá, nem izlelhetem, csak azt a penészes kenyeret ehetem, a mit magam keresek, s azon kell gyötörődnöm sokáig... mert nem tudok meghalni, nem halhatok meg, míg ő el nem jár.

Ayda oda ölelte szívére édes atyját, elhalmozta esőkjával, szót hozza édesen, nyájasan, letörölve könnyeit. Szélsőséges, jósga, lassanként meggyőzte a szív gyötrelmét, e fenérvadát az öreg arca kiderült, s ott lehette leánya kebelén: — Es mégis, nagyon boldog vagyok, mert te az én jó leányom vagy! — Igen atyám a te leányod, ki téged nagyon szeretett eddig is; de óh atyám, e

is — mert meg kellett ösmernünk, hogy a szabadelvű pártban mily mértékben terjedt el a rohadás, meg kellett bizonyos tudnunk, — hogy a szabadelvű párt ezen rohadásánál fogva, a város belügyeibe át akarja-e ütteni a mindent összeromboló vizslyt.

Mi még az ellenfelünket is tiszteljük, ha tiszteltemél, s csak kétkedve hittük, hogy Molnár György ur mint elbukott képviselője, arcul csapva minden szeméret, a vad dühűt elragadtatva, feltolja magát illetéktelen bírónak itélni, saját személye s az ellenlélmények felett, ilyet csakis ő követhet el, ki azon szavakkal kezdte meg működését: „kiszeprem a városházát, s azzal végezte be, hogy pártíveit arra kötelezte, hogy a választásnál csakis az első jelöltre szavazzanak; hát ha szeméret lett volna Molnár György urban, s ha dühének eszté áldozatul nem hozza, szabad lett volna-e neki a kijelölt bizottságba megválasztatni, sőt ott vezérserepet üzni? hát a vak düh nem vettette észre azt vele, hogy saját pártjának tisztességesebb része sem követi őt, nem akarván a kérelhetetlen következményekért felelősséget vállalni, bámulnunk kell, hogy lehetett olyan idő, mikor Debreczen város, ilyen egyénnel képviselhetette magát, „baldog Nánás, szegény Debreczen;” hanem mégis akadt egy hozzá méltó czimborája, Kövesdi János személyében; azt mondják: „mardarat tolláról, embert barátjáról lehet megösmerni,” sőt sokan azt állítják, „ha a földtekén, bármely világrészben legyenek is, az egyformán érező rokonlebek találkoznai fognak, — na ezek mint ilyenek megtalálják egymást, és egymáshoz méltóan illenek is, az egyik mind el akarja csapni azon hivatalnokokat, a ki tárczája előtt meg nem hódol, és az ő estének létezésében kételkedni merészel, a másik mindénáron elesapni igyekszik azon hivatalnokot, ki az ő becses személyét nem imádja, s politikai jellemében kételkedni merészel, szegény hivatalnokok, nektek mindig úgy kell magatokat viselni, mintha ennek a két rokon keblü embernek a zsebéből nyernétek kegyelemből a fizetéseket, felülteltétek mindkettőt a nyakotokra, páriának kell lennetek, mert csak így kaptok fizetést, szegény hivatalnokok.

Molnár György ur nagy kedvét lel a zavar csinálásában, ő a közügygel mitem gondol, a becses énjének képes a legszentebbet, kites a város nyugalmát is feláldozni, és ezért vette át a pártvezetést a városi közügyek terére, hát jól van, azt hisszük, a függetlenségi párt — habár a közügyek iránt tekintetből sajnálva is — elfogadja a kihívást. Debreczen város polgársága meg fog győződni, hogy a zavart csináló ott fogja hagyni a küzdőt, s örök emlékül itt fogja hagyni a romboló zavart, és azon tapasztalatot, hogy a szemfényvesztők faja csakugyan nem halt ki még egészen.

— **BUDAPESTI HIREK.** A harctérről a budai állomásra három kocsiar ismét becsülték érkeztek. Egy 60 éves napszámosn minden pénzét a lutriára rakván, elbusulta magát, s lugszest írott, minék következtében meghalt. Hoffer Miksa névű péklegény a Dunába ugrott.

— **A szerajevói vérfürdő.** A szerajevói harctérről a „M. H.” a következőket írja: A csata be van végezve. Katonáink haragos trombitája pihenésre hívja össze a harcosokat. Nagy fáradtságba került: megérni a végét e vérfürdőnek. — A katonák mindenike küzdött, férfi ellen férfi, mellé melnek feszítve. Megható a látvány, mely élénk táru, reszket a kéz, ha leírja.

— **Egy polgár.** A források, a fáradtság, a kimerültség, a gözölögő vér ellankaszt mindenkit. De a küzdelem foly, míg a katonának egyetlen íze is él. A leroskad harcos körmeivel, fogával, lábával igyekszik előlmi győztes ellenét, — a harc undorító kezd lenni.

— **Egy polgár.** A források, a fáradtság, a kimerültség, a gözölögő vér ellankaszt mindenkit. De a küzdelem foly, míg a katonának egyetlen íze is él. A leroskad harcos körmeivel, fogával, lábával igyekszik előlmi győztes ellenét, — a harc undorító kezd lenni.

— **Egy polgár.** A források, a fáradtság, a kimerültség, a gözölögő vér ellankaszt mindenkit. De a küzdelem foly, míg a katonának egyetlen íze is él. A leroskad harcos körmeivel, fogával, lábával igyekszik előlmi győztes ellenét, — a harc undorító kezd lenni.

— **Egy polgár.** A források, a fáradtság, a kimerültség, a gözölögő vér ellankaszt mindenkit. De a küzdelem foly, míg a katonának egyetlen íze is él. A leroskad harcos körmeivel, fogával, lábával igyekszik előlmi győztes ellenét, — a harc undorító kezd lenni.

— **Egy polgár.** A források, a fáradtság, a kimerültség, a gözölögő vér ellankaszt mindenkit. De a küzdelem foly, míg a katonának egyetlen íze is él. A leroskad harcos körmeivel, fogával, lábával igyekszik előlmi győztes ellenét, — a harc undorító kezd lenni.

— **Egy polgár.** A források, a fáradtság, a kimerültség, a gözölögő vér ellankaszt mindenkit. De a küzdelem foly, míg a katonának egyetlen íze is él. A leroskad harcos körmeivel, fogával, lábával igyekszik előlmi győztes ellenét, — a harc undorító kezd lenni.

— **Egy polgár.** A források, a fáradtság, a kimerültség, a gözölögő vér ellankaszt mindenkit. De a küzdelem foly, míg a katonának egyetlen íze is él. A leroskad harcos körmeivel, fogával, lábával igyekszik előlmi győztes ellenét, — a harc undorító kezd lenni.

— **Egy polgár.** A források, a fáradtság, a kimerültség, a gözölögő vér ellankaszt mindenkit. De a küzdelem foly, míg a katonának egyetlen íze is él. A leroskad harcos körmeivel, fogával, lábával igyekszik előlmi győztes ellenét, — a harc undorító kezd lenni.

— **Egy polgár.** A források, a fáradtság, a kimerültség, a gözölögő vér ellankaszt mindenkit. De a küzdelem foly, míg a katonának egyetlen íze is él. A leroskad harcos körmeivel, fogával, lábával igyekszik előlmi győztes ellenét, — a harc undorító kezd lenni.

— **Egy polgár.** A források, a fáradtság, a kimerültség, a gözölögő vér ellankaszt mindenkit. De a küzdelem foly, míg a katonának egyetlen íze is él. A leroskad harcos körmeivel, fogával, lábával igyekszik előlmi győztes ellenét, — a harc undorító kezd lenni.

— **Egy polgár.** A források, a fáradtság, a kimerültség, a gözölögő vér ellankaszt mindenkit. De a küzdelem foly, míg a katonának egyetlen íze is él. A leroskad harcos körmeivel, fogával, lábával igyekszik előlmi győztes ellenét, — a harc undorító kezd lenni.

Bosznia gyöngye, büszke Szerajevó, egy színt visel most, a vöröset. — Házatöket láng borít, a mosék kupoláinak érce megolvad a tüzből, égés öleli át a karcsu minareteket s a vörös sugarak veresre festik a Milijka hullámat, — hogy az ember azt hiszi, vér foly benne.

Vörösek az utcák, vörösek a paloták, templomok, házak; véres minden kapu, minden ablak. Vér borítja a szobák padlóját, falait. Vér-földi a bokrok, kerítést, lámpakárokat, vér és vér mindenütt.

Szerajevó a miénk, drága vérünkön kellett megvásárolnunk. Olyan csatát küzdöttünk érte, melynél borzasztóbbat képzelnai alig lehet. Minden városnyeged, utca, ház — erősséggé vált, s a harc borzasztó, örült merészleg, példátlan halál-megretvés, dühödtt vallás-fanatizmussal folyt.

Ahol az ellenek csak valamennyire is közelkedtek egymáshoz, elhallgatott a durva puska-lövés, de hősies küzdelem támadt, test test ellen. — Csak vad káromkodás volt hallható. A pusza acél és a pisztoly szerepeltek legsűrűbben. Kard és szurony, yatagan és handzsár, nem elégedve meg a vérrel, melyet már ontottak, kíméletlenül dőfték át a földön vongló testet.

Vér futja be a fegyvert egész markolatáig és a ragyogó acélt előlmi a megaludt életerő. S azért senki sem akar megszűnni, kímest tart szünetet a gyilkolásban.

